

РЕШЕНИЕ

№ 13097

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **948** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Енге“ ЕООД, подадена от адв. П., срещу Решение № 5001 от 14.11.2024 г., постановено по НАХД № 12595/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба бланкетно е посочено, че решението е постановено в нарушение на материалния закон, при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, в съдебно заседание чрез юрк. Й. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноска за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 769602- F764678/13.05.2024 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ при НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на „Енге“ ЕООД в наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти /Наредбата/.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 12.04.2024 г. в 23:05 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 4, т. 41 ДР ЗДДС- бар „Р.“, находящ се на адрес [улица], стопанисван от „Енге“ ЕООД. При проверката е установено, че от търговския обект за извършена продажба на спиртна напитка – джин „Г.“, е издаден фискален касов бон /ФКБ/ № 0008875 0001 от 13.04.2024 г. от наличното фискално устройство в обекта. Видно от издадения ФКБ, дружеството е регистрирало продажбата на процесния артикул – джин „Г.“, в данъчна група „Г“ за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9% ДДС, вместо в данъчна група „Б“ за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % ДДС. Поради това е съставен Акт за установяване на административно нарушение № F764678/22.04.2024 г., а въз основа на акта е издадено и процесното НП.

За да потвърди НП, въззивният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

В касационната жалба не се сочат конкретни твърдения, които да обусловят наличието на отменителните основания по чл. 348, ал. 1, т.1-3 НПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.06 г. лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите:

1. група "А" - за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС;
2. група "Б" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност;
3. група "В" - за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива;
4. група "Г" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност.

С включването на процесната стока спиртна напитка джин „Г.“ в данъчна група „Г“ със ставка на ДДС 9%, вместо в данъчна група „Б“ със ставка на ДДС 20% дружеството е извършило нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

Въззивният съд подробно е анализирал случаите, за които се прилага разпоредбата на чл. 66а ЗДДС, предвиждаща ставка на ДДС 9 на сто, като доставка на спиртни напитки не е сред тях. В допълнение, в § 15д, ал. 1, т. 2 ЗИД ЗДДС, изрично е посочено, че ставката на данъка по чл. 66а не се прилага за ресторантърски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на бира, вино и спиртни напитки, включително в случаите по чл. 128, до 31 декември 2024 г. включително.

Правилен е изводът, че процесната стока- спиртна напитка джин „Г.“, не попада в посочените изключения и за нея важи стандартната ставка на данъка от 20 на сто по чл. 66, ал. 1 ЗДДС.

С оглед изложеното, по делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание 185, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДДС законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма административно наказание в минимален размер. Правилно въззивният съд е потвърдил НП.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5001 от 14.11.2024 г., постановено по НАХД № 12595/2024 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА „Енге“ ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80.00 /осемдесет/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.